

NOVA DOBA

Uredništvo in upravnništvo se nahaja v Zvezni tiskarni v Celju, Strossmayerjeva ulica št. 3. Oglasi se računajo po porabljenem prostoru in vicer: za navadne oglase po 45 v od 1 mm, za poslana, naznanila občnih zborov, naznanila o smrti, zahvale itd. 75 v od 1 mm, za reklamne notice med tekstom 3 v od vrste, Mali oglasi (največ 4 vrste) 6 K. Pri večkratnih objavah popust. Rokopisi se ne vračajo. Telefon št. 65.

IZDAJA IN TISKA ZVEZNA TISKARNA V CELJU. ODGOVORNI UREDNIK VEKOSLAV SPINDLER.

DR. AVG. REISMAN:

Dunaj v Pragi.

Gosta megla je zakrivala 8. listopada 1. 1620. Belo Goro pri Pragi. Mrzlično so se pripravljali bojevniki staroslavne češke krone in dunajskih Habsburžanov na odločilno bitko. Ko je solnce prodrla gosto meglo nad bojevniki, je bila usoda Čehov, pred katerimi je še pred kratkim trepetala cela Evropa, v eni uri zapечатena. Kri je tekla v potokih in obrizgala vse praške ulice in ceste. Kronika pripoveduje, da so se stene potile krvi, da je kri tekla s stolov in miz, skozi praška vrata pa se je že na večer vlekla procesija poldrug tisoč vozov, naloženih s češkim premoženjem. Praga in cela Češka se je skopala v krvi — v imenu Jezusa Krista.

Usodni dogodki so po tej bitki padli na češki narod: dne 21. junija 1621 so na praškem starem trgu 27 tisoč češkim odličnikom odsekali glave, ostalim »grešnikom« pa so za kazneni konfiscirali posestva v ceni 24 milijonov. 1. 1622 so izročili univerzo nemškemu jezuitom, 1. 1624 so izgnali nekotolške duhovnike in uvedli z vojaškimi meči katoliško reformacijo; leta 1627 je bil izdan deželni zakon, s katerim so odpravili dosedanje češko nistavo, deželnemu zboru odvzeli zakonodajno moč, duhovniški stan povišali nad posvetnega, habsburški rod proglašili za dednega na češkem prestolu in nemščino za uradni jezik pri oblastih; istega leta so bili izgnani vsi češki nekotoliki, tako da je moralo iti v prognanstvo okrog 60.000 rodbin. S tem je bila Češka tako uničena, da je od 3 milijonov prebivalcev ostalo samo okrog 800.000; krasna mesta in občine so bile le še pogorišča in puščave, dežela na vseh straneh v najglobljem padcu. Nade čeških izgnancev na vrnitev v svojo domovino je uničil mir 1. 1648, ki je končal tridesetletno vojno.

V Češki pa so zagospodovali nemški grofi in jezuiti, Dunaj in Rim. Narod je stokal molče, krvavel in upal, čakal in pripravljaj... Bela Gora je postala češka božja pot, kamor je vsako leto 20. listopada romalo tisoče ljudi, slava in je nad grobovi dvajsetisočev dolgo časa molče, zadnji čas pa že glasno prisegajo osveti. Dunaj je videl vse to in vedel, da pride obračun. Zapirali so govornike s teh romarskih potev, konfiscirali članke v časopisih, na tisoče detektivov je prisluškovalo zvočnikom Narodna sila pa je rastla, odpora proti Dunaju Čehi niso niti več

Preiskovalni sodnik.

Rusko spisal Anton Čehov.

Lep, pomladni dan, Okrajni zdravnik in preiskovalni sodnik se peljeta iz mesta k neki obdukciji. Preiskovalni sodnik, mož petintridesetih let, gleda zaničljivo na konje in pravi:

„V naravi je mnogo čudovitega in temnega, a tudi v vsakdanjem življenju, doktor, se dogodi mnogo nepojmljivih stvari. Da, poznam, nekaj zagonetnih, redkih smrtnih slučajev, katerih vzroke si skušata razložiti ed no le spiri-tizem in mistika, človek pa brezuspešno sklepa roke. Poznam n. pr. inteligentno damo, ki je svojo smrt proro-kovala in brez vsakega vidnega vzroka umrla napovedanega dne. Rekla je, da umre ta in ta dan in je — ta dan umrla.“

„Ničesar brez vzroka“, reče doktor. „Tudi ni smrti brez povoda. Kar pa se tiče proročanja, ni na tem ničesar čudovitega. Vse naše eno imajo dar, da slutijo v bodočnost.“

„Mogoče, toda ta dama, doktor, je bila prav posebna. V njenem proročanju in smrti ni bilo ničesar ženskega, Zdrava ženska, mlada, pametna, brez praznoverja. Pametne, svetle poštene oči, odprti, razumen obraz, z lahkim, prav ruskim smehljajem v pogledu in na ustnicah. Bila je vitka in

zakrivali in ko se je ranjki František Jožef pripeljal v Prago k otvoritvi jubilejnega mosta, mu je velika roka iz električnih žarnic kazala proti staremu trgu, kjer je dal njegov prednik Ferdinand sekati češke glave. Njegovo Veličanstvo je ukazalo vozniku obrniti in ni prišlo več v Prago; tudi Karol je ni obiskal.

L. 1920., čez 300 let, pa je moral poslati Dunaj v Prago, v deželo rebelantov, svojega vladarja v osebi soc. demokrata dr. Rennerja, — prosit kruha in premoga. Še pred par meseci dr. Renner in njegovi sodrugi niso mogli z resnostjo govoriti o možnosti Čehoslovaške države, milostno so poslušali »die üblichen Reden über den čehoslovakischen Staat.«

Težko jim je bilo iti na sever, — ker pa Praga ni hotela na Dunaj, je moral Dunaj na pot. Življenje je trdo in noče več poznati nezasluznih privilegijev. Ko so se v Pragi lepo pogovorili o sladkorju, premogu, trgovskih stikih, colnini in čeških depozitih na Dunaju, je kancler dr. Renner še praškim žurnalistom slavnostno izjavil, da smatrajo v Avstriji pariški mir za odločeno stvar, da se tudi trudijo, pozabiti na minulost in na danem temelju graditi miroljubne in prijateljske stike. Pred vsem pa baje na Dunaju čutijo najsilnejšo potrebo, končno odpraviti podedovano nasprotstvo ter hočejo s Čehi lepo skupaj gospodariti.

Na Dunaju niso bili zadovoljni z uspehi Rennerjevega potovanja, bolelo jih je trpko ponižanje, ki so ga morali nastopiti, končno pa so vendar v notranjosti vsi zadovoljni, da še imajo Rennerja.

Praški »Bohemi« se je zdelo celo potrebno v poročilu o Rennerjevem bivanju v Pragi opomniti, da je bilc pri njegovem odhodu mnogo radovednežev na kolodvoru, — a se vendar ni zgodila nikaka neprijetnost. — Velik prepad leži med Prago in Dunajem, saj jih loči 300-letna sužnjost, zatiranje in izžemanje, — vendar naš bratski češki narod je v teh tri sto letih zrastel visoko nad Dunaj, tako visoko, da lahko celo ob svojem lastnem pomanjkanju viteško deli milost Dunaju.

In Dunaj? Dokler je Avstrija neomejeno gospodarila nad avstrijskimi Slovani, so na Dunaju zapirali češke šole, — danes godrnjajo, protestirajo, so ogorčeni nad češko »oholostjo«, — češke šole pa so vendar odprli... Življenje je trdo in če bo hotel Dunaj živeti, bo moral še češke pošiljati

lena, lase čudovite! Da jo lažje razumete, pristavim še, da je bila polna poskočne veselosti, brezskrbnosti in brezmejne dobrote. Tu pač ni govora o mistizmu, spiri-tizmu, vražah in podobnem. Smejala se je vsemu temu.“

Voz je obstal ob vodnjaku. Sodnik in doktor pijeta vodo in čakata, da voznik napoji konja.

„Kako torej je umrla dotična dama?“ vpraša doktor, ko se voz zopet pomika po cesti.

„Čudno je ravno to. Mož pride nekoč k njej in pravi, da ne bi bilo slabo, na pomlad prodati staro kalešo in si nabaviti nov, lažji voz in kupiti mladega konja.“

Žena posluša in pravi:

„Stori, kar ti drago meni je vseeno. Poleti bom že tam na pokopališču.“

Mož se seveda nasmehne.

„Prav nič se ne šalim,“ pravi ona. „Prav resno ti povem, da umrem kmalu.“

„To se pravi kako kmalu?“

„Takoj po porodu.“

Vseh tih besed mož ne upošteva, ker ne veruje v slutnje in prav dobro ve, da imajo ženske v tem položaju svoje muhe in temne misli. Prihodnjega dne in še naslednje dni je žena ponovila isto. On pa se je smajal in jo imenoval praznoverko. Bliznja smrt

Rennerje v Prago. Tri sto let pa so Čehi morali rediti Dunaj in Avstrijo!

Stari časi.

Zopet so po vseh farah in cerkvah na delu oznanjevalci ljubezni, miru in resnice, spet se vračajo stari časi, ko se iz prižnice dela reklama za časopisje klerikalne stranke ter se izrablja misterij vere za ostuden boj in politično gonjo. Vera na jeziku politikujočih duhovnikov je med vojsko sejala strup sovraštva v dušo našega vernega naroda, da je slepo služil Dunaju in umiral na bojnem polju za katoliško dinastijo Habsburgovcev. In kaj doživljamo danes, v znamenju istega katolištva se po vojni in vojnih nesrečah zrevolucioniran narod bega, se ga vedoma vzdržuje v neki odporni neiskrenosti proti krvnim srbskim bratom-sodržavljancem. In ta satanski posel izvršujejo tisti duhovniki, ki so med vojsko raz prižnice pridigovali sveto vojsko za iztrebljenje grešnega srbskega naroda, kot duhovniki v vojaški suknji pa so bili med vojsko povsod, samo ne tam, kjer je umirajoči verni slovenski vojak čakal njih zadnje tolažilne besede.

V knjigi češkega pisatelja I. S. Macharja »Rim«, spisani 1. 1906—1907 čitamo na strani 198. sledeči odstavek: »Dvakrat bi hotel oživeti v prihodnjih časih: enkrat pri nas na Češkem, ko pride trenutek zadnjega obračuna z Dunajem, drugič tu v Rimu, ko bo vodil cicerone turiste po teh hodnikih in bo začel svoje razlage nekako takole: Tukaj je bil nekaj Vatikan, palača papežev, ki so se imenovali Kristove namestnike na zemlji...«

Češki narod je obračunal z Dunajem, in češka narodna duhovščina je že tudi obračunala z Rimom. Mi Slovenci in Hrvatje smo z Dunajem in s Pešto že obračunali, čaka nas pa še boj s klerikalizmom, ki je nevaren narodu in državi, obračunati moramo z onimi, ki pod krinko vere sejejo sovraštvo in laž med narodom. Na pot laži in podivjanosti ne bomo sledili katoliškemu časopisju, tega orožja demokraciji ne rabimo. Nam treba doslednosti v vsem našem javnem in zasebnem življenju, dela in življenja, brez onih kompromisov, ki so le znak polovičarstva in lenobe.

Pesem o narodnih, zmernih in liberalnih duhovnikih, ki smo jo tolikrat slišali po deželi, je že utihnila. Krila je vselej in povsod le našo le-

ji je že postala fiksna ideja. Ker mož o tem ni hotel slišati ničesar, zahajala je v kuhinjo in govorila kuharici o svoji smrti.

„Ne bom več dolgo živel, Njanja. Takoj po porodu otroka umrem. Ne umrem rada, toda usoda hoče tako.“ Kuharica je seveda vsa v solzah.

Pride k njej žena kakega popa ali posestnika, takoj ji skrivaj potoži in si lajša srce — vselej le o bližnji smrti. Govorila je resno, z neprijetnim smehljajem, celo z osornim obrazom in ni trpela ugovora. Obračila se je po modi, ljubila je eleganco, a zdaj je opustila vse in je drugače živela; ni čitala, se ni smejala, ničesar... In še ne dovolj. Peljala se je s teto na pokopališče, si tam izbrala prostor in približno pet dni prej je že napisala oporoko. In pomnite, vse to se je zgodilo pri izbornem zdravju, brez najmanjšega znaka boleznii ali katerekoli nevarnosti. Porod — težka stvar, a pri njej se je izvršil v najboljšem redu. Mož pa je postal končno su komedije in nekoč pri obedu se je nekoliko razjezil in je vprašal:

„Čuj, Natjaša, kdaj nameravaš nehati s temi neumnostmi?“

„Niso neumnosti. Resno govorim.“

„Nesmisel! Svetoval bi ti, da vendar že nehaš, da se pozneje ne boš smejala sama sebi.“

nobo ali nesposobnost, kjer se poje še danes, tam vemo, da ni jasnih načel, tam se nič ne dela, ne za naše demokratske ideje, tam je tudi vse narodno in kulturno življenje pokopano. In da ne zagospodari zopet oni nekaj zapeljivi živeli, ki je bil označevan pri nas z besedo nemškutar, se morajo kovati neke vrste kompromisi kot glasno ubožno spričevalo nedelavnosti. Z zadovoljenjem konstatiramo, da je takih krajev že malo, pri tem pa vsa mirnost in dostojnost na naši sirani, kar mora tudi tako ostati. Lepa beseda lepo mesto naide, pošteno delo in resnica bo privedla še marsikoga do samostojnega mišljenja, ki je predpogoj napredka. V tem znamenju kličemo vse somišljenike širom naše domovine na delo. Ne na boj proti pravi veri in cerkvi, pač pa v boj proti klerikalizmu kot škodljivcu in zapeljivcu naroda.

Za Malgajev spomenik!

Za postavitev Malgajevga spomenika na Koroškem, se je osnoval odbor s sedežem v Guštanju.

V odboru so g. general Maister in vsi gospodi župniki in občinski predstojniki ter šolski voditelji v celem jugoslovanskem Koroškem. Vsem Jugoslovanom, posebno pa zatiranim koroškim Slovencem, so znane zasluge našega junaka Malgaj-a, brez katerega bi danes ne plapolale po sedaj jugoslovanskem Korotanu naše trobojnice. Brezpomembno bi bilo še nadaljno opisanje njegovega delovanja na Koroškem, ker je vsem Jugoslovanom znano njegovo delovanje za našo sveto stvar.

Zatoj izkažimo mu vsi hvaležnost s tem, da našemu osvoboditelju, ki je daroval življenje za našo ožjo domovino, postavimo primeren spomenik na Koroškem v večni spomin in znak, da tudi Koroški Slovenci znajo častiti in spoštovati svoje rešitelje. Kraj, kjer naj sto i spomenik, se bode do- ločil sporazumno z vsemi odborniki ter župnijskimi, občinskimi in šolskimi uradi. V rojstnem kraju junaka Malgaj-a v St. Jurju ob južni želez. je St. Jurjski odbor sporazumno z odborom za Koroško dal vyzidati spominsko ploščo v rojstno hišo junaka Malgaj-a in mali spomenik v trgu St. Jurja. Glavni spomenik pa naj bi bil na Koroškem.

Obračamo se do vseh prijateljev in znancev ter drugih Jugoslovanov, da pripomorejo s prispevki, da se bode postavil Malgaj-ev spomenik, kakor ga je ta junak res zaslužil. Vso častito

In slednjič je prišel kritični dan. Mož je pozval najspretnjšo žensko. Vse je šlo gladko in dobro. Naro je mati hotela videti dete. Ogedala si je otroka in rekla:

„Tako, zdaj pa že lahko umrjem.“ Poslovila se je od vseh, zaprla oči in za pol ure je bila mrtva. Do zadnjega trenutka je ohranila zavest. Mesto vade so ji dali mleka, pa je šepetala prav tiho:

„Zakaj mleko in ne vode?“

„Glejte, to je vsa povest. Kakor je proročevala, tako je tudi umrla.“

Preiskovalni sodnik je molčal, vzdihnil in dejal:

„Povejte torej, katera bolezen jo je spravila v grob? Povem vam s častno besedo, da to vse ni izmišljotina, ampak dejstvo.“

Doktor se je zamišljen zagledal v nebo.

„Obdukcije bi bilo treba,“ je rekel.

„Čemu?“

„Da se dožene vzrok smrti. Na prerokbi ni umrla. Najbrž se je zastrupila.“

Sodnik se je naglo ozrl v doktorja in vprašal trepetaje z očmi:

„Kako to sklepate?“

„Ne sklepam, le sumim. Se je z mož m razumela?“

„Hm... ne prav. Takoj po poroki so rastala resporazumljenja. Ne-

duhovščino, občinske urade in šolska vodstva uljudno prosimo, da se spominja junaka in pomen te zbirke primerno razglase ter vse potrebno ukrepe, da bo uspeh tem lepši. Prispevki se bodo objavili v časopisu. Pošiljajo se naj na naslov: »Odbor za Malgaj-ev spomenik v Guštanj«.

Blagajnik: Milo Milošič, tajnica: Jožica Štih, predsednik: A. Oset.

POLITIČNE VESTI.

Rešitev jadranskega vprašanja zopet otežkočena. Vrhovni svet v Parizu je skušal spraviti jadransko vprašanje na podlagi Nittijevega kompromisnega predloga glede Reke do končne rešitve. Naša mirovna delegacija pa je glede kompromisa zaprosila pri vladi navodil, katere je dne 19. tm. zvečer sprejela. Kakor poročajo listi, je vlada dala naši mirovni delegaciji navodilo, da stoji na stališču, da ne moremo glede Reke mešetariti in da moramo zato odkloniti vsako rešitev, ki bi nam kratila pravice do Reke. Delegacija bo potemtakem Nittijev kompromisni predlog odklonila. Verjetno je, da bodo vsled naše odklonitve zavezniške države opustile vsako nadaljno posredovanje i dovolile Italiji, da uveljavlji in izpelje londonski pakt. Vendar je še dvomljivo, ali si bo Italija upala izvesti svoj imperijalistični načrt, ker mu bo Amerika slej ko prej nasprotovala.

Volilna borba na Hrvaškem. »Politika« piše o volitvah na Hrvaškem: Volilna borba na Hrvaškem se je že začela. Na čelu volilnega gibanja stojita Zagreb in Osijek, to se vidi najbolj iz tamkaj izhajajočega časopisja. Računa se, da bodo v Zagrebu vodile volilno borbo naslednje organizacije: Pučka (ljudska) stranka, demokratska zajednica, hrvatska zajednica, komunisti in socijalni demokrati. Udeležile pa se bodo volitev na vsak način tudi seljačka in radikalna stranka ter skupine okrog »Narodnoga Djela«, »Obnove« in »Tribune«.

Dr. Renner zopet v Pariz. Nemški listi poročajo, da namerava avstrijski državni kancler Dr. Renner v kratkem zopet odpotovati v Pariz z večimi državnimi tajniki in strokovnimi referenti, da tamkaj Evropo prepriča o obupnih prehranjevalnih in prometnih razmerah v Avstriji ter izposluje od pomoč. Mož vsekakor zna. V Pragi je precej dosegel, iz Beograda se najbrž tudi ne bo vrnil praznih rok in gotovo tudi ne iz Pariza.

Zvišanje eksistenčnega minimuma. Z ozirom na to, da je dosedajni eksistenčni minimum, ki je prost osebne dohodarine (1600 K), za današnje razmere prenizek, je deželna vlada predlagala finančnemu ministrstvu v Beogradu, da se eksistenčni minimum današnjim razmeram primerno zviša.

Lepa d'Annunzijevega sodrga. Kakor se doznava iz Reke, se d'Annunzio v svojem listu »Vedetta« posmehuje ministru Nittiju in pozivlja svoje legionarje, da naj pripravijo orožje in municijo. Kakor znano, so bile njegovim

srečne okoliščine. Umrla je nekoč našla svojega moža z neko damo . . . Vendar mu je kmalu odpustila.

„In kaj je bilo prvo, nezvestoba moža ali prve misli o smrti?“

Preiskovalni sodnik je doktorja ostro pogledal, kakor da hoče uganiti, čemu to vprašanje.

„Dovolite,“ je počasi odgovoril.

„Dovolite, da premislim, da se domislím.“ Vzel je čepico z glave in si drgnil čelo. „Da, da . . . kmalu po onem dogodku je že govorila o smrti. Da, da.“

„No, vidite. Mislim, da je takoj takrat sklenila, da se zastrupi. Ker pa ni hotela zastrupiti tudi otroka, je odložila samomor do poroda.“

„Teško, teško . . . Nemogoče. Saj je takrat odpustila.“

„Odpustila je hitro, kar se pravi, da je snovala nekaj težkega. Mlade žene ne odpustijo takoj.“

Preiskovalni sodnik se je prisiljeno smehljal, da zakrije rastočo razburjenost. Prižgal si je cigareto.

„Teško, teško . . .“ je nadaljeval.

„Kaj takega si še mislil nisem . . . Da, in poleg vsega . . . niti ni bil toliko kriv on, kakor se zdi. Na poseben način je bil nezvest, ne da bi sam hotel: ponoči je prišel pijan domov, za hotelo se mu je ljubkovanja in žena

„častnikom“ znižane plače na polovico, vendar še ta mesec te polovice niso dobili. Vsak trenutek se sliši, da je kak tak „častnik“ pograbil kako blagajno ter se — poslovil. Drugi zopet so ostali natakarnem po reških hotel h ogromne svote dolžni ter se izgovarjajo, da še niso dobili plače. Različne oficirske menaže ne plačujejo hotelirjem v obče ničesar več. Radi tatvine in prevar so zaprli že do 70 takih „poštenjakov“. Mnogi so počeli prodajati erarične predmete. Ugotovilo se je, da so mnogi „oficirji“ prišli ob prevratu do distinkcij „majorja, stotnika idr.“, ne da bi kdo zamogel dognati, kje in kdaj so bili imenovani. Mnogo takih lopovov se je vpeljalo pri italijanskih obiteljih na Reki, kjer so si izposodili denar in potem izginili. Drugi so se zopet bavili z kvartanjem po zakotnih lokalih. Pri pogonu dne 14. do 15. tm. ob dveh ponoči zaplenile so vojne oblasti blizu en milijon kron in zaprle silno veliko častnikov. — To bo morda reškim Italijanašem odprlo oči — pri nas pa pravijo: kakšen je moster, takšno ima pa orodje!“

IZ KOROTANA.

Učitelji štrajkajo v avstrijskem delu Koroške, ker imajo tako slabo plačo, da pri tamošnji dragini ne morejo shajati. Draginski doklad še niso dobili izplačanih. Z obupom in žalostjo gledajo čez našo mejo, kjer je položaj njihovih sovrstnikov vsaj tak, da zmorejo stanu primerno živeti. Jugoslavija zna ceniti stebre svoje države, onkraj meje je pa vzrok obupnemu položaju, notranja državna zmeda.

MARIBORSKE NOVICE.

Oskrba živil v mariborskem okraju. »Nova Doba« je v številki 8 v poročilu o koncentraciji prodaje živil za župnijski okoliš Slov. Bistrica okrajno glavarstvo opozorila na to, da v Slov. Bistrici niso vsi trgovci nevredni ljudskega zaupanja. Na to nam je poslal vodja mariborskega okrajnega glavarstva, dr. Lajnič, zanimivo informacijo, ki jo kot zelo poučno za celi mariborski okraj v interesu ljudstva, kot tudi trgovcev — namreč solidnih, objavljamo: »Po vrnitvi iz Prekmurja in po zopetnem prevzemu vodstva okr. glavarstva sem dognal, da se nahaja prehrana okraja v jako kritičnem položaju. Manjkalo je vsega, čeravno je prišlo dovolj vsakovrstnega blaga v naše kraje.

Kot vzrok te aprovizacijske krize sem dognal postopanje večine trgovcev, katerim je bilo poverjeno razdeljenje živil in drugih potrebščin, ker se ti trgovci niso več ravnali po danih navodilih, ampak blago oddajali v prvi vrsti verižnikom, v drugi vrsti pa ljudem, ki so jim bili po volji in od katerih so pričakovali osebne koristi. Masa ljudstva pa je bila brez vseh potrebščin. Tako je bil r. pr. slovenjebistriški okraj brez vsake soli, čeravno se je izvažala iz Maribora in okolice sol na Hrvaško v vagonih.

v onem položaju . . . da — vrag jo vzemi, pa mu pride dama naproti, ki je prišla na kratek obisk, plitva, grda ženska. To niti ni bila nezvestoba. — Tudi žena je postala tega mnenja in je odpustila; potem se sploh ni več govorilo o tem . . .“

„Ljudje ne umirajo brez vzroka,“ je dejal zdravnik.

„Gotovo, ali vendar . . . ne morem verjeti, da se je zastrupila. Toda čudno, da se še doslej nisem domislil te možnosti. Nikdo se ni domislil. Vsi so se čudili, da se je vse tako točno izpolnilo. Toda, saj ni mogoče, da se je zastrupila. Ne!“

Preiskovalni sodnik se je zamislil. Tudi med obdukcijo je mislil na ženo, ki je umrla na tako nenavaden način. Med tem ko je pisal, kar je zdravnik narekoval, so se mu obrvi še bolj stemnili in drgnil je čelo.

„Pa so strupi, ki v četrte ure usmrtili in to počasi, brez bolečin?“ je vprašal doktorja.

„Da. Morfij na primer.“

„Hm . . . Čudno . . . Spominjam se, imela je nekaj podobnega . . . Toda teško . . .“

Na povratku je bil sodnik hudo utrujen, nervozno je grizel brke in je malo govoril.

Trgovci, kateremu se je nakazalo 800 kg sladkorja za mu oddeljen okoliš, prodal je ta sladkor takoj po sprejemu blaga v Mariboru in sicer je plačal sladkor po 6 kron 65 vin., prodal pa še tisto uro po 13 kron naprej.

Razdelilnici živil, kateri se je nakazala dovolj velika količina moke za tamošnji okraj, je to moko spravila v promet, oziroma jo uporabila, toda moke ni dobil niti eden prebivalec tistega okoliša.

Da spravim aprovizacijo zopet v red, misliti je bilo v prvi vrsti na kontrolo pri razdelitvi živil. Ker pa glavarstvo nima na razpolago moči, ki bi vodile to nadzorstvo, sem določil, da prevzame ljudstvo samo kontrolo in sicer po svojih aprovizacijskih odborih.

Priložim tozadevni poziv in priponim, da so se skoraj že vsi aprovizacijski odbori sestavili in sicer brez vsakih neprilik, ker uvidijo vsi prizadeti, da se ne gre tukaj za nobeno strankarstvo, ampak le za gospodarsko pomoč. Upam, da bode tudi v Slovenski Bistrici prodrta ta misel.

Glavarstvo v nobenem oziru ne upliva na aprovizacijske odbore, komu naj ti dajo razpečavanje živil, vse to je stvar aprovizacijskega odbora, kateri pa nosi tudi vso odgovornost za pravično in pravilno razdelitev.

Polagam veliko važnost na to, da ljudstvo to reorganizacijo prehrane pravilno razume in tudi pravilno upošteva.

Navedbe okrajnega glavarstva glede trgovcev so žalibog resnične, vendar smo pa trdno uverjeni, da imamo še mnogo solidnih trgovcev, katerih bi se pri prodaji živil nikakor ne smelo prezreti, ker morajo tudi davek plačevati in imajo getovo tudi več zmožnosti za razdeljevanje živil, kakor kaki župniki, ki glasom prihajajočih poročil to aprovizacijsko akcijo že izrabljajo v volilne svrhe. Saj bi se dala akcija tudi na ta način izvesti, da je poverjena aprovizacijskim odborom kontrola nad prodajo in razdelitvijo živil pri trgovcu.

Dr. Andrej Bakačič, bivši odvetnik na Reki in predsednik Narodnega veča za Reko je dne 19 t. m. umrl v Mariboru. Pokojni je bil kremenit značaj, neizprosni in trdi proti sovražnikom naroda, mož dela, ki se je nesebično žrtvoval narodu. Bil je vodja Jugoslovenov na Reki in ob času prevrata kot predsednik Narodnega sveta, mož na pravem mestu. Vedno poln upa, dočakal je vsaj to, da so se razkosani deli Jugoslavije deloma združili. Lahka mu zemlja domača!

IZ PREKMURJA.

Otvoritev poštnega urada v Prekmurju. Ravnateljstvo pošte in brzojava za Sloverijo otvori s 1. februarjem t. l. zopet poštni urad Turnišče za celokupni promet. Zvezo bo imel po peški pošti Beltinci—Dobrovnik, katero opravlja poštni sluga urada Beltinci. Ob ponedeljkih, sredah, petkih in sobotah gre sluga do Dobrovnika, ob torkih in četrkih pa samo do Turnišča.

„Hodiva malo peš,“ je prosil zdravnik. „Nočem več sedeti.“

V par minutah se je zazdelo doktorju, da je sodnik tako zelo upehan, kakor da je splezal na visoko goro. Obstal je in pogledal zdravnika s čudnimi, kakor pijanimi očmi:

„Moj Bog, če je vaša misel prava, toda to bi bilo . . . grozno, nečloveško! Zastrupila se je, da s tem kaznuje koga drugega. Kaj je greh tako velik? O, moj Bog! Čemu ste me privedli do te proklete misli, doktor?“

V obupu se je oprijel glave in nadaljeval:

„To vse sem vam pripovedoval o svoji lastni ženi in o sebi. O, Bog! Da, jaz sem kriv, žalil sem jo. Njej pa je bilo lažje umreti, kakor odpustiti. To je v resnici ženka logika, grozna, neusmiljena logika. O, bila je tudi že prej v življenju grozna. Sedaj se domislím. Vse mi je jasno!“

Tako je govoril preiskovalni sodnik, dvigal ramena in stiskal glavo med roke. Presedal je na voz, pa je zopet hodil peš. Misel ki jo je obudil zdravnik, ga je omamljala in zastrupljala; otrpla sta mu telo in duša. Ko sta se vrnila v mesto, se je poslovil od doktorja in je odklonil obed, čeprav je bil prejšnji dan obljubil zdravniku, da obeduje z njim.

Sokolstvo.

Teharje. Telovadno društvo »Sokol« Teharje ima redni občni zbor v nedeljo dne 25. jan. 1920 ob 15. uri v prostorih g. Spes-a, gostilničarja Siance (Teharje). Vse članice in člani so vabljeni, da se istega sigurno udeležijo. Zdravol Odbor.

CELJSKE NOVICE.

Poslanec dr. Vek Kukovec se mudi ta teden kot načelnik JDS v Beogradu, kjer ima važne politične konference.

Mestno gledališče. Člani kraljevega slov gledališča iz Ljubljane pride v ponedeljek, dne 26. januarja v mestnem gledališču pod vodstvom režiserja in operetnega komika g. Jos. Povheta, »Operni in operetni večer«. Sodelujejo prve moči kralj. slov. opere, kakor gdč. Richterjeva, primadona, g. Drvota, operni tenor, gosp. Levar, operni bariton in gospod Povh, celanom dobro znani in priljubljeni komik. Spored, katerega so si izbrali ljubljanski gostje za gostovanje v Celju je prvovrsten in obsega repetoir iz najpriljubljenejših in popularnih oper, kakor Rigoletto, Manon. Prodana nevesta in Bohème. G. Povh pa zastopa operetni del tega večera in nam zapoje humoristični podpuri, sestav. iz osmih operet, ter krasen valčkov rondo iz operete »Korneviliški zvonovi«. Začetek točno ob pol 20. in konec ob pol 22. uri. Vstopnice se dobivajo v predprodaji pri gdč. Engelmanovi in na večer prireditve pri blagajni. Ker je zanimanje veliko, opozarjamo, da si vsakdo pravočasno preskrbi vstopnico za ta večer.

Dramatično društvo v Celju si je izvolilo na rednem obč. zboru dne 16. tm. sledeči odbor: predsednik g. Ivan Prekoršek, podpredsednica ga. dr. Kallanová, tajnik g. Jernej Plahuta, blagajnik g. Mirko Meglič, knjižničar in arhivar g. Valentin Jurman, gospodar g. Ivan Perleš, garderobier gdč. Dragica Mirnik, odbornika g. Stanko Gradišnik in g. dr. Milko Hrašovec; revizorja gg. ravnatelj M. Gruden in prof. Fran Mravljak. Konstituiral se je poseben odbor intendantce, ki mu predseduje g. Stanko Gradišnik. Dramatičnemu društvu, ki si je z veliko požrtvovalnostjo in s svojimi dobrimi nastopi pridobilo simpatije celjskega občinstva, želimo kar na lepših uspehov. Kot prva prireditve, ki nam jo Dramatično društvo pripravlja je »Operni in operetni večer« članov ljubljanske opere in operete v ponedeljek 26. tm., za tem sledi Sudermannova tridejanska drama »Sreča v zatišju« prve dni februarja.

Dramatično društvo v Celju bode dražbenim potom oddalo v abonma lože v mestnem gledališču za sezono 1920. Dražba se vrši v gledališču v torek 27. januarja ob 2. uri popoldne, na kar se občinstvo, ki želi imeti stalne lože za vse predstave Dramatičnega društva tem potom opozarja Odbor Dram. društva.

Občni zbor Zveze trg. nastavljen cev na slovenskem ozemlju, krajevna skupina Celje, se vrši v nedeljo dne 25. jan. ob 14. (2) uri popoldne v prostorih hotela pri »Kroni« v Celju. Dnevni red: Poročilo tajnika, blagajnika in volitev novega odbora. Prosijo se vsi tovariši in tovarišice, ki so včlanjeni pri omenjeni skupini, da se točno in zanesljivo udeležijo zborovanja.

Zasebno uradništvo se opozarja na občni zbor celjske krajevne skupine v nedeljo 25. tm. dopoldne ob 10. uri »pri Kroni«. Zbora se udeležijo kot poročevalec tudi predsednik osrednjega društva g. Hiter. Želeti je obilne udeležbe vsaj s strani uradništva iz Celja in bližnje okolice.

Občeslovensko obrtno društvo v Celju sklicuje svoj redni letni občni zbor na 1. februarja 1920 dopoldne ob 9. uri v gostilniške prostore Narodnega doma v Celju. Na zboru poroča g. dr. Božič o ustanavljanju in ustroju gospodarskih in surovinskih zadrug. Obrtništvo se pozivlja, da priglasi svoje članstvo društvu, ako še ni včlanjeno, v kar največji množini še pred občnim zborom.

Plesna vaja za obrtniški ples je v soboto 24., v nedeljo 25. in ponedeljek 26. tm., vsakokrat zvečer ob pol 8. uri.

Frizirski in brivski salon Kapus i Kokole, ki je moderno in higijenično opremljen, se nahaja sedaj na glavnem trgu štev. 19, nasproti trgovine Stiger.

Občni zbor Celjskega pevskega društva je bil dne 21. januarja izredno živahen in dobro obiskan. Ker je dosedanji marljivi predsednik g. Rebek vsled preoblega stanovskega dela odložil svoje mesto in je bil v znak hvaležnosti zato izvoljen častnim članom — se je izvršila z listki volitev novega predsednika ter je bil izvoljen g. dr. Gv. Serbec, kar so zborovalci pristržno pozdravljali. V odbor so prišli gg. podpredsednik Bervar, blagajnik ga. dr. Serbec, in g. Stanko Perc, tajnik Jošt, arhivar Rudolf Edvard, gospodar Jakhel Rudolf; namestniki: dr. Milko Hrašovec, Zepič Ludvik, Pevovod, ja Ciril Pregelj. Natančneje poročilo o raznih važnih sklepkih sledi.

Osební promet na progah južne železnice je do preklica ustavljen. Na progi Maribor-Ljubljana vozita le mešana vlaka 831 in 860 (iz Celja ob 12. uri 57 min. oziroma 12. uri 5 minut), ki imata zvezo na vse transke proge.

Prostovoljno gasilno društvo okolice Celje v Gaberjih ima svoj redni občni zbor dne 2. svečana tl. ob pol 3. uri popoldne v gostilni gosпода Čečeka v Gaberju.

Tat ubežal. V celjski okolici vzdrževal se je neki Peter Mavrin. Orožništvo ga je zasledovalo radi tatvin že dalje časa; pred par dnevi je bil aretiran in oddan v občinski zapor v Celju. Mavrin pa je ponoči 20. tm. zlomil vrata na zaporu ter pobegnil neznano kam. Občinstvo se opozarja, da je Mavrin zločinec ter naj istega, ako se kje pojavi, naznani takoj bližnjemu orožništvu ali policiji.

Celjski športni klub pričel je sprejemati člane. Vabimo tem potom vse one, ki se za to velevažno panogo, ki povzdiga samozavest in narodovo zdravje, zanimajo, da javijo mnogo-brojno svoj pristop h klubu. Članarina za redne člane znaša 2 K mesečno, vpisnina za nove člane 5 K. Prijave naj se pošiljajo odboru kluba v Celje, trgovina Ferlež Narodni dom.

Splošna gospodarska zadruga za Slovenijo podružnica Celje naznanja, da se izvanredni občni zbor dne 26. tm. ob pol 20. uri vrši v Narod. domu v čitalniških prostorih, ne pa v mali dvorani.

Riž in krompir. Splošna gospodarska zadruga za Slovenijo podružnica Celje naznanja, da se prodaja riža in krompirja dne 23. in 24. tm. zaradi nepričakovanih zaprek glede lokala ne more vršiti, ter se preloži na poznejši čas.

Od trvdke Jakowitsch se je zglašila danes v uredništvu prodajalka gđ. Privšek in izjavila, da je v predzadnji številki »Nove Dobe« pod notico »Tudi trvdka Jakowitsch« omenjeni nemški listek, na željo neke stranke (prodaja) brez vednosti in v odsotnosti g. Jakowitscha dala ona sama v izložbo. G. Jakowitschu baje to ni bilo po volji in tudi gđ. Privšek sama ni hotela s tem izzivati, listek pa je odstranila, kar lojalno objavljamo.

Med veselimi Celjani nabrala je gđ. Berta Šribarjeva v domači gostilni znesek 100 K za CM podružnico. Posnemajte!

Dijaški kuhinji v Celju je poslala gđ. Berta Šribarjeva iz Sv. Petra 100 K, nabranih v domači gostilni med veselimi Celjani.

Za invalida brez nog Alojza Žagarja podarila je »Zveza trgovskih nastavlencev na slov. ozemlju v Ljubljani, krajevna skupina Celje« znesek 500 kron, za kar se plemenitim darovalcem tem potom izreka najtoplejša zahvala.

Organizacija vojnih invalidov v Celju naklonila mi je podporo v znesku 300 kron, za kar se isti najtopleje zahvaljujem. Jožefa Simčič, vdova, Gaberje—Celje.

DNEVNE NOVICE.

Nas novi podlistek. V prihodnji številki pričnemo objavljati črtico slovitega ruskega pisatelja Vsevoloda M. Garšina: »Četiri dni«. Garšin je bil rojen leta 1855 kot sin oficirja, je študiral v Petrogradu, sse je udeležil 1877 rusko-turške vojne in je potem napisal spomine, ki so biseri svetovne književnosti. Spis »Četiri dni« je tako globoko občuten, da čitatelj lahko pojmi veličino pisatelja, ki se v svetu ni mogel znajti in se je — poln svetobolja in tragike življenja — zagnal leta 1888 s stopnic svojega doma v Petrogradu v radovoljno smrt.

Štrajk v Trbovljah. Pasivna rezistenca trboveljskih rudarjev še traja, vendar je upati, da bodo delavci kmalu začeli zopet delati, ker večina delavcev nagiba k mirnejši struji. Železnica pa je morala vsekakor za nekaj časa ustaviti vlake. V Trbovljah pa je vse mirno in tamkajšnje vojaštvo še sploh ni imelo povoda nastopiti.

Rodoljubje nemških delavcev. Poročali smo že, da so rudarji v Nemčiji sklenili eno uro čez predpisani delavnik delati prostovoljno v korist države. Sedaj poročajo češki časopisi o podobnem rodoljubnem činu nemških delavcev na Češkem, ki so sklenili eno uro na dan podaljšati svoje delo v korist dobave premoga za Dunaj. Našim rudarjem pa so pred kratkim zvišali plače, moko dobivajo po skrajno nizki ceni in tudi druga živila ter doplačuje država in podjetje nakupno diferenco — rudarji pa kljub temu štrajkajo, čeprav se dobro zavedajo, v kakšne ogromne težave in nevarnosti spravljajo s tem obstoj cele države. To je milo rečeno — žalostno.

»Vse je zašufano!« To salomon-sko modrost slišimo stokrat na dan na ulici, v gostilni, kavarni, trgovini, v vlaku, povsod, kamor se obrnete, naletite same preizkušene modriljane od kratkohladičnikov in ozkolirlik, pa do sivolasih starčkov, ki bi vse boljše ukrenili, kakor naša neumna vlada in še neumnejši njeni ministri. Kožuhati krivonosi iz Zagreba obglavljajo najbolj nesposobnega finančnega ministra, debeli mesarji deželno vlado, usnarji jim krepko sekundirajo, kuharice bi rade prevzele magistrat, penzionisti pa kar vse povprek in kdo bi se čudil, da tudi branjevke niso z ničemer zadovoljne ter so sveto prepričane, da bi one v Beogradu stokrat boljše opravile, kakor nezreli ministri in poslanci. Svarimo Te pa, dragi bralc in Vas, nežne bralke, vprašati vse te učenjake, kako jo s svojo lastno barčico jadrajo po tem »frdirbanem« svetu, kajti: »to je pa čisto druga stvar.« I, da! Jaz pač, jaz!

Za sprejem vračajočih se ujetnikov delajo se v Ljubljani priprave v najširšem obsegu. »Splošno žensko društvo«, »Dobrodelnost« in »Slov. Rdeči Križ« pripravljajo vse, kar je v njih moči. Tudi vlada bo prispevala k stroškom. Vojna uprava bo dala na razpolago živila in druge potrebščine; obleka, perilo in drugo se pripravlja. Ljubljana hoče tem trpinom pripraviti kolikor mogoče sijajen sprejem. Želeti bi bilo, da se tudi po drugih mestih in po deželi poskrbi za dostojen sprejem in jih po možnosti tudi pogosti.

Taki vedno najbolj kričijo! Pri nekem Golobu, mesarju v Šiški, izvršila se je nedavno hišna preiskava, pri kateri je policija zaplenila veliko različnega blaga, ki je last Gospodarske komisije za stvarno demobilizacijo. Ta Golob je na shodu mesarjev, o katerem smo poročali v naši zadnji številki, med glasnim »fuj«-klici zborovalcem pripovedoval, kako mu je policija zaplenila meso. Deželna vlada naj le veriznikom in navijalcem cen prav pridno stopa na prste, naj le cvilijo, potem bo kmalu boljše.

Novi ekspresni vlak Dunaj-Trst. Glasom avstrijskih listov je vpeljala južna železnica novi ekspresni vlak na progi Dunaj—Trst, ki bo vozil iz Dunaja v pondeljek in petek, s Trsta v torek in soboto ter bo imel zvezo na Beograd.

Reaktiviranje »akad. društva Triglav«. Dne 18. tm. se je vršil sestanek starejšin in aktivnih članov »akademskega društva Triglav«, v Ljubljani. Na sestanku se je sklenilo sledeče: Društvo »Triglav« ostane. V Zagrebu naj se osnuje matica, v Ljubljani pa podružnica. Pripravljalnemu odboru v Zagrebu se poveri, da konča vse predpriprave za reaktiviranje društva v Zagrebu čim preje mogoče, vsaj tekom 3 tednov. V istem času konča predpripa za Ljubljano pripravljalni odbor: tehn. Kalin, tehn. Knez, tehn. Lasič in za starejšinsko zvezo dr. Žizek. Starejšinom v Mariboru se poveri, da pre-skrbe prevoz inventarja iz Gradca do Maribora. Občni zbor Triglavske starejšinske zveze naj se vrši v začetku velikih počitnic v Celju, kateremu se predlože nova pravila v odločitev. Ker prevoz pohištva in knjižnice iz Gradca precej stane, prosimo starejšine naj društvo blagohotno podpirajo in tozadevne zneske pošljejo g. odvetniku dr. Irgoliču v Mariboru. Pripravljalni odbor akad. društva »Triglav« za Ljubljano. Univerza.

Oblačilna posredovalnica za Slovenijo v Ljubljani. Prejeli smo: To je sedanje ime prejšnje Deželne posredovalnice za oblačila za Kranjsko. Stajerska je imela svojo Bekleidungsstelle v Gradcu, ki je za posle in manj premožne v vsakem okraju osnovala svojo oddajalnico, dočim je »srednji stan« iz Gradca dobaval proti predplačilu po pošti blago, ki je bilo glede cen in kvalitete zadovoljivo, saj je bilo desetkrat ceneje proti temu, ki se je med nami nudilo. Tega razmerja pri ljubljanski posredovalnici ni, pa vendar je še dobrota. Bila bi pa še večja, ako bi se decentralizirala. Sedaj si mora vsak v posredovalnici blago izbrati, plačati in odnesti in le aktivni državni nameščenci imajo še udobnost plačevanja v obrokih. Vsak dan se pred njo nastavi toliko ljudi, da treba večurnega čakanja, predno pridejo na vrsto, čeprav je postrežba precej točna. A za nas med Savo in Muro znači to zamudo dveh dni in stroškov najmanj 200 K. Vrhutega je treba še poslušati ostro zbadanje pristnih ljubljancank. Naravno je tudi, da pride ljubljansko prebivalstvo do novodošlega blaga. Oddaljeni pa morajo na slepo tja polovati, se češče z ostanki zadovoljiti, ali pa se praznih rok, lažje mošnje in slabe volje vrniti k nestrpno čakajočim svojcem. Pozivljamo okr. glavarja celjskega, naj izposluje podružnico ljubljanske oblačilne posredovalnice v Celju.

Urad oblastne zaščite dece in mladine za Slovenijo v Ljubljani se je preselil iz svojih dosedanjih prostorov v deželni dvorcu v poslopje deželne vlade na Bleiweissovi cesti št. 10, II. nadstropje, sobi št. 18 in 19. Zaradi preselitve ne sprejema strank do 24. t. m.

Podporno društvo za slovenske visokošolce v Pragi nam je poslalo obširen oklic Slovenski javnosti, da podpira slovensko omladino, ki študira v Pragi. Radi pomanjkanja prostora žal ne moremo objaviti lepega oklica, ki je sestavljen obenem tudi v češčini za brate Čehe, kateri so dosedaj v našo sramoto veliko več prispevali za naše visokošolce v Pragi, kot pa mi sami. Mi smo prepričani, da bo slovenska javnost sedaj bolj kot kedaj poprej čuvala cvet našega naroda, to je ravno akademično mladino in obilno prispevala za praško podporno društvo. Darove je pošiljati na naslov: Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani (za podporno društvo v Pragi.)

Klerikalna zagrizenost. Medtem, ko cela Jugoslavija pričakuje z res odprtimi rokani svoje iz italjanskega ujetništva vračajoče se sinove brez razločka njih prepričanja, ne more si »Slovenčev« oproda, »Večerni list« kaj, da ne bi trobil v svoji 16. številki od 21. tm. v oni gnusni rog, ki mu je prisojen od njega poroda. — Pozdrav vračajočim« naslovil je svoj članek, v katerem hoče »dostojno« pozdraviti naše vračajoče se trpine. V celem pozdravu mrgoli izrazov zagrizenosti in nestrpnosti. Cenzor je bil primoran v tem »pozdravu« črtati 15 vrst izbriganega strupa. In to imenujejo klerikalci pozdrav — pozdrav vračajočim se bratom, domačinom! Noben vračajočih še se ni pogrel ob domačem ognju, ni še imel časa odvreči cuni, ki so mu zakrivale sestrane ude, ni še našel prilike, da bi pozdravil svoje drage, ni še zamogel zapopasti prav besede »prostost v prosti domovini«, pa mu bruhata »bogaboječnež« ves trup politične neznanosti, vso razpaslo strankarstvo v obraz! Lepe vtise bodo dobili ti vračajoči se ujetniki. Mi pa smo prepričani, da ta način pozdravljanja ne bo škodoval drugim, kakor klerikalcem, ki ne morejo niti najsvetejših človeških čuvstev izpustiti iz zlorabe v njih umazave namene.

Dravska havbična divizija v likvidaciji poroča, da je vse civilne obleke pripadnikov bivšega topn. polka št. 7, pozneje št. 128 v Ljubljani, oziroma Celovcu, Dun. Novemestu in nazadnje v Mariboru, oddala v skladišče pukovske okružne komande v Mariboru, kamor se naj prošniki odslej obračajo. Istotja so se oddale tudi civilne obleke pripadnikov topn. polka št. 3, pozneje št. 106 v Mariboru. Invalidom prvega krdela, ki so prosili za podpore, ali še nameravajo prositi za iste iz polkovnega sklada, se naznanja, da je denar naložen v sodni shrambi, dokler ne bo določen upravitelj. Prošenj torej ni vlagati pri topniškem poveljstvu v Mariboru, ker jih isto ne bi moglo rešiti.

Marionetno gledališče se je otvorilo te dni v Ljubljani. Toplo pozdravljamo to akcijo, ki je prvi korak, podati naši mladini najprijetnejšega razvedrila. Gotovo bo to miniaturno pozorišče pritegnilo ne le našo mladino, ampak tudi odrasle, da se razvedrijo in od srca nasmejijo »nataknjenemu in brbljavemu Gašperčku« in njegovim sodrugom. Upamo, da bo to, naši mladini posvečeno gledališče, ob vsestranski podpori dobro vspevalo.

Tiskarska stavka v Zagrebu še traja; hrvaških listov že dva dni nismo prejeli.

DOPISI.

Šmartno ob Dretli. Krajni šolski svet v Šmartnem ob Dretli (okraj Gornji-grad) naznanja, da so na tamkajšnji trirazredni ljudski šoli izpraznjena vsa učiteljska mesta, in sicer mesto nadučitelja, učitelja in učiteljice. Šolski prostori in učiteljska stanovanja se lahko pogledajo vsak dan.

Slovenjgradec. Z naredbo dežel. vlade za Slovenijo — poverjeništvu za notranje zadeve — št. 43 z dne 15. tm. imenovani so v gerentski sosvet še sledeči prisedniki: geometer Karl Kavšek, višji davčni upravitelj Janko Pernovšek, trgovec Ivan Rojnik, svečar Avgust Günther, urar Henrik Vrunč in čevljarski mojster Ignacij Souvan, vsi v Slovenjgradcu.

Slov. Bistrica. V okraju postaja volilno gibanje živahno. V nedeljo prirejajo socialisti dva shoda, dopoldne na Spodnji Poljskavi in popoldne na Črešnjecju.

Zgornja Poljskava. Dne 20. l. je tukaj umrl gostilničar in posestnik gospod Ivan Kalan. Pokojni je bil vedno zaveden Slovenec in odločen naprednjak. Potrti rodbini naše sožalje.

Iz Oplotnice se nam piše: Občinske volitve se bližajo. — Pridno, kakor mravlje, delujejo stranke JDS, SDS in SLS, seveda vsaka po svojem načinu. Klerikalci so otvorili trgovino, kjer ima seveda naš kaplan vodilno besedo. »Kšeft« gre prav dokro; kdor mu trdno obljubi, da bo volil s klerikalci, dobi — sol, ki je danes redka stvar. Soc. demokrati še za sedaj samo obljublajo lepo belo moko po 3 K kilogram, če gre ljudstvo z njimi volit. Edina naša jugoslovanska demokratska stranka ne nastavlja lima, da bi se ujeli kalini. Nje pošteno delo in vidni uspehi govorijo za njo, ona nastopa pravično in nepristransko proti vsem slojem, bodi trgovec, kmet, delavec, ali kdo drugi. Na dan volitve pa bomo videli komu bodo volilci dali zaupnico!

Iz ptujskega okraja. Občutno pomanjkanje petroleja, soli, sladkorja, karbida. — Naši gospodarji in gospodinj — mali in veliki — morajo delati tudi v mraku in po noči. Ko je opravljeno delo v hlevih, še čaka delo v kuhinji in sobi. Za to ne zadostuje dnevna svetloba, ampak se potrebuje tudi luč, in sicer luč za več ur! Sedaj je klanje svinj na vrsti. Za to se potrebuje luč in sol. Pa nobenega ni dobiti! Koliko delavnih ur se zamudi, koliko škode trpi gospodarstvo! Ali se v resnici temu ne da na noben način odpomoči? Sredi minolega leta sem govoril v Mariboru z gospodom iz Ljubljane. Pripovedoval mi je, da je nakupil za »Podružnico Centralne uprave za trgovski promet v Ljubljani« — Pegu — v Galiciji toliko in toliko vagonov petroleja. To sem si zapomnil in vedno sem zasledoval poročila častnikov; hotel sem se prepričati, jeli pride petrolej iz Galicije v Slovenijo, koliko ga je prišlo, kako se je razdelil itd. Priznati moram, da nisem našel v časnikih nobene vesti o tem petroleju! Vprašam tedaj, ali smo ta nakupljen petrolej dobili ali ne; ako ne, zakaj ne; ako pa smo ga dobili, kako se je razdelil? Trdim pa, da, če bi se bile združile oziroma porazumele vse aprovizacije naših mest in trgov, vsa okrajna glavarstva, vse naše trgovstvo in bi se bili spretni in vešč nakupovalci poslali v Romunijo, Galicijo, po potrebi na Francosko in Angleško, ali celo v Ameriko, da bi mi danes imeli dovolj petroleja, soli, vžgalic, sladkorja itd. Pa dobivanje blaga se prepušča pojedincem, kateri ne morejo dela zmagovati, nimajo dovolj kapitala, ne morejo mesece in mesece po svetu potovati Organizacija za nakup blaga v inozemstvu in za uvoz tega nam manjka in zaradi tega trpimo pomanjkanje, zaostaja delo, trpimo škodo pri gospo-

darstvit Bilo je časa dovolj, da bi bili spravili v red svoje tvornice za sladkor in vžgalice. Pa o tem se ne sliši nič! Tudi za pridelovanje potrebne pese bi se že lahko bila našla pripravna zemlja, zasiguralo obdelovanje, delavci po dobrih pogodbah! Ni razumljivo, zakaj mi tako počasi delamo, se ne brigamo za to, česar potrebujemo nujno!

Slovenjgrad c. O našem majhnem mestecu sliši se sicer zelo redko in bi človek toraj mislil, da je tukaj vse v najlepšem redu, toda razmere so tukaj kakor marsikje nezdrave in je še zelo, zelo veliko smeti pomesti, predno prideš do zdravega življa, do naravnega razvoja v naši novi državi in v našem mičnem mestecu. Da ni kmalu najti tako nemškutarskega gnezda kot je Slovenjgradec, pač ne bi mislil, zlasti če se upošteva ime kraja (Slovenjgradec). Da je žal temu tako, krivo je v prvi vrsti sedanje gerentstvo, ki štiti in varuje tukajšnje talmi-nemce kjer in kadarkoli more. Tako je n. pr. nastavljen pri okrajni hranilnici Slovenjgradec po milosti tukajšnjega gerenta in tukajšnjega načelnika okrajnega zastopa mladenič še mlečnih zob, kteremu mrzi vsaka slovenska beseda, ki ostenativno govori v pisarni in še bolj na javni cesti edino le blaženo nemščino, ki še sedaj zanika pravico slovenskega prebivalstva do svojega jezika; edino kar bi bilo na mesto, da se tacega fantička odstavi in da kruh zavednem Slovencu, se doslej ni zgodilo in ni tudi pričakovati, dokler se ne spremeni sedanji režim. Za danes nočemo imenovati imen, ker itak pričakujemo preobrata, če ne prej, gotovo pri občinskih volitvah, ko bo de odklenkalo tistim, ki si sedaj domišljujejo, da so vse-mogočni in ki se ne brigajo za našo sveto stvar. Čudno se vedejo tudi orožniki. Na meji so, kjer se tihotapi dan in noč. Vendar menda nima o orožniki družega povelja, nego da preiskujejo in preiskujejo po kmetih za raznim blagom, ktero se je plenilo pri Reitterju, proslulega imena. Le-ta je namreč z družimi pripeljal v Slovenjgradec 8. majnika 1919 nemškoavstrijske tolpe, moral pa se je z njimi vred vmakniti tja za mejo. Iz ogorčenja udrli so takrat našinci v njegovo hišo ter razmetali in deloma odnesli kakšen košček iz njegove trgovine. Za tem blagom stikajo sedaj, po preteku osmih mesecev, orožniki in delajo kmetom iz okolice sitnosti in pota. Saj mora vsakdo dokazati, kje da je kupil to ali ono cunj, da, celo ta ali oni prstan, kterih Reitter sploh ni nikdar imel v trgovini. Kaj pa bi bilo, ako bi se orožniki tudi za to brigali in na to delali, da dobe naši kmetje od avstrijcev povrnjene vsaj tiste konje, ktere so nemške tolpe takrat poropale in pokradle v tukajšnji okolici? Za sedaj še nekaj! Železniška uprava je gotovo mnenja, da se mora od tod v Celje ali v Maribor, kateri mesti ste obe oddaljeni le približno 50 kilometrov, neobhodno potratiti dva dneva. Zveze proti jugu in proti severu, ali bolje rečeno, proti Velenju in proti Dravogradu so naravnost smešne. Ako se hočeš peljati v Maribor, moraš prenočiti v Dravogradu, in ako se hočeš peljati v Celje zvečer, moraš prenočiti v Velenju. Pri vsem tem pa vozita vsak dan dva vlaka proti jugu in dva proti severu. Toda v Dravogradu nima ni jeden ni drugi vlak zveze proti Mariboru v Celje pa se moraš peljati opoldne, ako hočeš priti tja v temi zvečer. Gospodje pri ravnateljstvu drž. železnice! Ali ne bi kazalo, da se upeljeta ta dva vlaka tako, da bi imela v Velenju in v Dravogradu zvezo? V tem slučaju šel bi lahko iz Celja vlak zjutraj in imel zvezo v Dravogradu proti Mariboru, eden pa popoldne, ki bi potem pripeljal občinstvo iz Maribora že nazaj. Ta pa bi moral iti do Celja, ne pa samo do Velenja, taka zveza bi bila naravna, sedanja pa nekaj čudno spominja na zloglasni birokratizem v Avstriji. Gospodje pri ravnateljstvu drž. železnice, mogoče bi pa vendar kazalo odp. aviti domnevo, da so osebni ozir. mešani vlaki edino le za to, da se mora potovati peš ali pa z vozom in s konji tik ob železniški progi?

Književnost.

Koledar družbe sv. Cirila in Metoda za leto 1920 je ravnokar izšel. Cena je 8 K. Družbina pisarna ga je začela takoj

razpošiljati na vsakoletne odjemalce. — Kdor bi pa koledarja ne dobil, naj ga naroči pri »Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani«.

»**Studentski Glasnik**«, organ »Ekonomskega Saveza Jugosl. Studenata«, začel je izhajati v Ljubljani kot tednik.

»**Naš Glas**«, glasilo jugoslovanskega uradništva izhaja sedaj kot tednik.

III. venček slovenskih narodnih pesmi za mešani zbor priredil Anton Grum, založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena izvodu 6 kron. Prvi in drugi venček sta izšla še pred nekaj leti in sta še v zalogi. — Harmonizacija vseh Grumovih venčkov je lahka in lepa, da značaj narodne pesmi ne izgubi, marveč še v celoti pridobi. Pevskim društvom, katera rada goje lepe narodne popevke, priporočamo Grumove venčke najtopleje.

TRGOVINA, ORBT IN NARODNO GOSPODARSTVO.

Državno vlnarsko nadzorništvo v Mariboru nas prosi priobčiti sledeče: **Vsem vlnogradnikom**, ki so naročili trte pri drž. trtnih nasadih na Štajerskem, oz. naravnost pri nadzorništvu do konca predpisanega roka (31. decembra 1919) se naznanja, da presegajo naročila na cepljenke in ključke dva- do trikrat razpoložljivo množino trt. (Le nekaj tisoč necepljenih korenjakov II. izbire je še na razpolago.) Posamezni naročniki imajo tedaj računati s tem, da se jim bo dodelila le polovica do ene tretjine naročenih trt. Tozadevne nakaznice se bo razpošiljalo tekom meseca svedana t. l. — Ker so toraj zaloge trt izčrpane, se obenem vsem drugim zanimancem naznanja, da se novih naročil, ki še vedno dohajajo, ne more več upoštevati!

Nizozemska razstava v Utrehtu. Od 23. februarja do 6. marca 1920 se bo vršila v Utrehtu 4. nizozemska razstava. Med drugim bo razstava obsegala stroje, elektriko, obdelavo kovine, zlatino in srebrnino, umetno obrt, kurjavo, razsvetljavo, steklarstvo, kamenino, gospodarske predmete, tekstile, volno, prejo, konfekcijo, perilo, lesno industrijo, probkovino, hišno in pisarniško opravo, godala, športne predmete, igrače, gumasto in usnjeno blago, stavbni material, premog, šoto, knjigotštvo, papir, živila, kemijske in farmacevtske produkte, barve, olja, lake itd., itd. Brezplačna pojasnila daje »Splošno razstavno tajništvo« (Algemeen Secretariaat der Jaarbeurs Vredenburg, Utrecht, Holland). Vabilo na razstavo je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesantom na razpolago.

Tovarno za steklo v Srbiji namerava napraviti društvo domačih kapitalistov v okolici Zaječarja, ki bi bila velika in najmodernejša opremljena.

Železna ruda pri Velesu. »Pravda« javlja: Kakor doznavamo, so za časa avstrijske okupacije začeli neki podjetniki kopati železno rudo v rudniku, ki se nahaja blizu Velesa. Ugotovilo se je, da je ruda take kakovosti, da bo omenjeni rudnik eden najboljših na svetu. Zaradi tega je minister za šume in rude odredil, da se prične eksploatacija tege rudnika v velikem slogu. V ta namen se bo skušal pridobiti poseben strokovniak iz inozemstva.

Imenik prostovoljcev-legijonarjev I. jugosl. polka v Tom ku (Sibirija) od 15. avg. 1919 za Štajersko in Koroško.

A) Štajersko.

Anderlič Anton, Sv. Hema.
Blažič Josip, Tinje, Maribor.
Božič Avgust, Št. Peter, Celje.
Bučar Alojz, Fram, Maribor.
Babič Martin I., Ljutomer.
Babič Martin II., Cven, Ljutomer.
Bark Josip, Mozirje, Celje.
Bratanič Rajko, Luče, Gornji grad.
Cizelj Ivan, Artiče, Brežice.
Cvikel Anton, Store, Celje.
Cvetič Mihael, Podčetrtek.
Čokl Ignac, Kostivnica, Ptuj.
Čepin Martin, Skale, Konjice.
Črepinšek Franc, Vojnik, Celje.
Čeh Ivan, Podvinci, Ptuj.
Eker Konrad, Maribor.
Ferk Josip, Št. Ilj.
Godec Ivan, Griže.
Grandošek Jakob, Možganci, Ptuj.
Godec Leon, Sinek, Maribor.
Horvat Franjo, Celje.
Hubman Franc, Maribor.

Iržič Josip, Maribor.
Ilešič Franc, Vuzmetinci, Ptuj.
Jerše Milko, Ormož.
Jakobič Jakob, Sp. Duplek.
Janežič Josip, Brežice.
Jamnik Ivan, Sv. Križ, Maribor.
Kostanjšek Karl, Št. Peter, Brežice.
Kravarič Anton, Št. Peter, Kozje.
Kmetec Alojz, Sikola, Ptuj.
Kovačič Filip, Makole, Slov. Bistrica.
Kikel Pavel, Hrenovce, Maribor.
Križan Martin, Pirešica, Celje.
Kavčič Matija, Ljutomer.
Kokot Josip, Gorenjski dol, Ptuj.
Krofi Franc, Rajhenstein, Kozje.
Kos Maks, Vojnik, Celje.
Kopše Josip, Lancavas, Ptuj.
Kohirej Ignac, Laporje.
Kelih Andrej, Celje.
Kink Ivan, Rajhenburg, Sevnica.
Konrad Josip, Sv. Ana, Kremberg.
Kovasilovski Ludvik, Gradec.
Kardinar Josip, Šalinci, Ljutomer.
Lukačič Avgust, Malanedi, Ljutomer.
Lašič Franc, Ljutomer.
Lebič Mihael, Stranice, Celje.
Močnik Ernest, Trbovlje, Celje.
Mušič Anton, Jurjevec, Ptuj.
Malek Ivan, Ptuj.
Naglič Franc, Stržišče, Šmartno.
Novak Anton, Hoče, Maribor.
Osvačič Franc, Maribor.
Ocvirk Franc, Št. Peter, Celje.
Pučko Alojz, Hvaletinci, Ptuj.
Potočnik Franc, Slov. Bistrica.
Piskal Lovrenc, Hoče, Maribor.
Pernat Dr. Anton, Sv. Lovrenc.
Petran Jakob, Ptuj.
Pučerov Aleksander, Göss, Leoben.
Perc Josip, Brežice.
Podbrežnik Anton, Nova Štifta.
Pocajt Franc, Celje.
Pfeifer Jakob, Št. Martin.
Požun Alojz, Trbovlje, Celje.
Planinc Martin, Brežice.
Robek Franc, Št. Peter, Kozje.
Rec Anton, Slivnica, Maribor.
Ratužnik Mihael, Konjice.
Rožman Josip, Videm, Brežice.
Savič Mihael, Šmarje.
Satler Martin, Celje.
Sevnik Julius, Vransko, Celje.
Šupanič Ivan, Jarenina, Maribor.
Strašek Franc, Št. Peter, Celje.
Savič Josip, Šarčnje, Ptuj.
Stiplovšek Franc, Kostivnica, Ptuj.
Svenišek Ernest, Lancavas.
Stropnik Franc, Zavodnje, Slov. Gradec.
Sitar Franc, Sremič, Brežice.
Sredinšek Matej, Sitež, Ptuj.
Sorčan Ernest, Hrastnik.
Šepec Josip, Kapele, Brežice.
Šeško Franc, Jurkloster, Celje.
Štefanec Matija, Stari vrh, Ljutomer.
Šmit Josip Dr., Podgorje, Slov. Gradec.
Šterban Matej, Sv. Jedert, Krško.
Šnofel Ivan, Pasteraj, Maribor.
Tavčar Matija, Celje.
Tesovnik Josip, Ljubno.
Topovšek Martin, Gomilsko.
Uratnik Ivan, Braslovce, Celje.
Verk Mihael, Celje.
Vrbajnsčak Franc, Staranovavas, Ljutomer.
Videšnik Ignac, Žlahovi, Konjice.
Volac Ivan, Podgore, Slov. Gradec.
Vogrinc Ivan, Nadole.
Zvečajnik Martin, Konjice.
Zajc Ivan, Obrež, Brežice.
Zavratnik Ferdinand, Luče, Gornji grad.
Žuželj Josip, Celje.
Žmauc Alojz, Moravci, Ljutomer.
Černej Jakob, Kamensčak, Ljutomer.
Fras Josip, Maribor.
Gole Martin, Celje.
Jarc Anton, Cmurek.
Mlakar Karl, Sv. Vid, Celje.
Mlinarič Franc, Ptuj.
Mohorko Josip, Rače, Maribor.
Terčič Valentin, Slov. Bistrica.
Pušenjak Ferdinand, Famenščak, Ljutomer.

B) Koroško.

Bričko Ivan, Žel. Kaplja.
Duler Valentin, Priblavas, Doberlvas.
Erat Josip, Marija na Zili, Beljak.
Fajnot Oswald, Favore, Velikovec.
Voh Ivan, Št. Tožove, Breže.
Vurzer Valentin, Beljak.
Zakotnik Ivan, Guštajn.
Just Friderik, Borovlje.
Mikula Ivan, Št. Jakob v R. dol.
Mak Luka, Borovlje.
Mancin Miroslav, Libeliče.
Mertelj Andrej, Beljak.
Pečnik Mihael, Kinberg, Volsberg.
Pek Henrik, Beljak.
Pavlič Anton, Žel. Kaplja.
Piskernik Jernej, Galicija, Velikovec.
Rauš Ignac, Zakot, Celovec.
Stopar Franc, Prevalje.

Senk Josip, Egersko.
Serton Josip, Prevalje.
Smit Anton, Bistrica, R. dol.

Priobčujemo ta imenik, ki nam ga je blagohotno prepustil legijonar, gosp. Julij Sevnik, učitelj tačas na Vranskem ter se mu za prijaznost tem potom v imenu sorodnikov in znancev naših dragih prostovoljcev-legijonarjev iskreno zahvaljujemo. Imenik kranjskih legijonarjev pa je poslal gospod Sevnik uredništvu »Slov. Naroda«. V uredništvu je interesantom tudi na razpolago rojstno leto in matična številka imenovanih. Legijonarji so zdravi, stražijo v Sibiriji železnico pod poveljstvom Francozov in si želijo edino le — kmalu priti v domovino.

Zadnja poročila

Železnični promet vzpostavljen.

Ljubljana 23. januarja. Obratno ravnateljstvo juž. žel. razglašja, da se vpostavi zopet celotni normalni osebni promet z 23. januarjem t. l. Tudi ekspressni vlak na progi Dunaj-Trst se vpostavi in sicer s 26. tm. v dvakratnem tedenskem obratu.

Štrajk v Trbovljah.

Ljubljana 22. jan. Vsled razširjanja pasivne resistance v premogovnikih v Trbovljah in Hrastniku, bila je vlada primorana danes dati zapreti vse jame v Hrastniku in Trbovljah ter odkazati odpust delavcev.

Štrajk končan.

Ljubljana 23. jan. Pasivna resistance v trbovškem in hrastniškem premogovniku je končana. Delavci se vračajo, vendar produkcija še ni normalna, ker se delavci iz oddaljenih bivališč še niso mogli tako hitro vrniti. Da se vravna izpad, se bo to nedeljo v rudnikih delalo.

Izdajice potujejo inkognito.

Split 22. jan. V soboto 17. tm. dospel je semkaj popolnoma inkognito eden glavnih agitatorjev za združitev Dalmacije z Italijo, Dudak; pripeljal se je z italijansko torpedovko »Puglia« in imel tajni sestanek s tukajšnjimi zastopniki italijanašev. Nato se je podal v Zadar, kamor sta ga spremljala 2 splitska italijanaša. V Zadru ga je sprejel komandant Mille.

Odgovor naše delegacije v jadranskem vprašanju.

Berolin 22. jan. »Abend« poroča po vesteh iz Lugana, da je vrhovni svet zahteval odgovor naše vlade do 20. tm. dopoldne. Ker isti ob določenem času ni dospel, dal je ital. min. Nitti na aspiznik, da umika vse dane koncesije in vsak sporazum, kakor se je vršil in zahteva izvršitev londonske pogodbe. Naša delegacija je podala popoldne 20. tm. vrhovnemu svetu odgovor, v katerem odklanja vsak kompromis in vstraja na svojih že označenih zahtevah. Nato je Nitti potrdil svojo predpoldanjsko izjavo.

Oborožena intervencija proti boljševikom.

Berolin 22. jan. Frankfurtski listi javljajo iz Pariza, da je ententa povabila Rumunijo k oboroženi intervenciji proti ruskim boljševikom. Isto povabilo bo izdala baje tudi Čehoslovaški in Jugosloviji.

Pariz 22. jan. »Agence Havas« poroča, da je maršal Foch izjavil, da bo tekom 14 dni s svojo armado prodril do Varšave.

Poljaki in avstrijska krona.

Nauen 22. jan. Poljski državni svet je imel v Varšavi sejo, v kateri je razpravljalo o določitvi veljave staroavstrijske krone napram poljski marki. Sklenilo se je razmerje 100 staroavstr. kron = 200 poljskih mark.

Izročitev Viljema.

Berlin 22. jan. »Strategische Rundschau« doznava po »Timesu«, da se antanta bavi z razpravami o prisilni izročitvi Viljema II. s strani Nizozemske, ker je ta izrekla, da na podlagi zakona, ki velja za Nizozemsko, zamere izročiti Viljema le njegovi rojstni državi in nikomur drugemu.

Trpite na revmatizmu in giličnih bolečinah? Drgnjenje s pravim Fellerjevim Elza-fluidom je takorekoč dobrodejno! 6 dvojnatih ali 2 veliki specialni steklenici 27 K.
Rabite mlo, odvajajoče sredstvo? Fellerjeve prave Elza kroglice izvršujejo svojo dolžnost! 6 škatlic 12 K. — Zagorski sok zoper kašelj in prsne bolečine. 1 steklenica 5 K. Želodec okrepčujoča švedska tinktura, 1 steklenica 12 K. — Omot in poština posebej, a najceneje!
Evgen V. Feller, Stublon dolnja, Elzatr. št. 356. Hrvatska. 1590 D 15-3

KINO GABERJE.

Sobota 24., nedelja 25., ponedeljek 26. in torek 27. januarja:

Doli z orožjem.

Prekrasna drama po slovitem delu velike pacifistke **Berte Sumner** (Die Waffen nieder!) ki je že pred vojsko vzbudilo povsod največje zanimanje. V glavni vlogi **Olaf Föns**, igralec vsem nepozabni. »Homunkula«.

V nedeljo dne 25. tm.

se vrši ob 10. uri zjutraj v mali dvorani Narodnega doma

javen shod

beguncev in sicer samo jugoslovanske narodnosti iz okupiranega ozemlja, stanujočih v področju okrajnega glavarstva.

Vspored:

- 1.) Ustanovljenje potrzišnice Narodnega sveta za okupirano ozemlje.
- 2.) Volitev delegatov za narodni svet.
- 3.) Protest proti nameravani za nas neugodni rešitvi jadranskega vprašanja.
- 4.) Begunci in bodoče volitve.

Za odbor: Ivo Sancin.

Za ženine!

2 veliki črni zimski suknji, 1 rujava zimska suknja, 2 para škornjev št. 43 in 1 par čevljev št. 43 se prodaja pri **Maks Zabukovšek**, Cankarjeva ulica. 121

Kočija

(Landauer) se po nizki ceni prodaja. Naslov: **F. Gorišek**, Teharje št. 27. pri Celju.

Lovski pes

Jerebičar, 3 leta star se ugodno prodaja. Dober je tudi za stražo. Naslovi se naj: **in poštni predel 18** v Celju. 125 1

Sladna kava

znamka „Vardar“ v zavitkih 1/2 in 1/5 kg.

114 Tavnarna: 5-1

Jovo Gogovič - Nova Gradiška

Zaloga za Slovenijo:

Podružnica: Jov. Gogovič MARIBOR, Glavni trg 21.

Sprejme se takoj marljiv ter pošten

učenec

v mojo trgovino.

J. Berišig t-govec, Rogatec. 117 1

Na prodaj se dobro ohranjeno

kuhinsko pohištvo (miza, omara, kredenca, zaboj za premog). Samostanska ulica 2/l. 118 1

Kupi se dobro ohranjen

otroški voziček

Cenjene ponudbe pod

otroški voziček na upravo tega lista. 116 1

Škrilj (Eternit) 200 m² takoj po po ugodni ceni prodaja. — **R Stermecki, Celje.** 124 3-1

Prošnja.

Kedo posodi poštenemu mladeniču 2000 K za eno leto; rabi jih za nadeljno izobrazbo v svoji obrti. Vrniti je pripravljen v mesečnih obrokih ali pa po enem letu skupno v gotovini. Cenj. ponudbe prosi pod »Zanesljiv 2000« pošto ležeče Zalec. 119 1

Mlin in žaga,

pet poslopij z opeko kritih v dobrem stanju, 12 or. lov posestva in 8 arov gozda se prodaja. Cena se izve pri **Franc Dobiču**, 72 3-2 posestniku v Kočnici 17 pri Celju.

Ivan Ravnikar

Celje

kupuje po najviših dnevnih cenah: laneno seme, suhe gobe, in vosek. 107 100-8

Proti požaru in za življenje zavaruje najkulantneje

BANKA "SLAVIJA"

Zastopnik **Dragotin Gobec**

122 12-1 Celje, Razlagova ulica 15.

Premogovni briketi.

!! Najboljša in najcenejša kurjava !!

113 Z izdelovanjem se je že pričelo ter se informacije dajo v pisarni

M. Oswatitsch, Celje, Cankarjeva cesta št. 2.

Dalmatinsko Opol vino je došlo!

Ivan Matković
Celje, Glavni trg 8

Kupim novejšo ali trgovino ali dvorišče za trgovino

hišo

z gostilno, kavarno, ki ima več prostorov, bolj na prometnem kraju

v Mariboru, Celju ali tudi v Ljubljani.

Prodajam ali zamenjam tudi dvonadstropno, v slogu vile zidano hišo, staro 15 let, s parketi, vodovodom in elektr. razsvetljavo, z lepim cvetličnim in sadnim vrtom, vse skupaj 600 □ sežnjav, v najlepši legi v Beljaku. — Dopisi pod »Hiša, pošta Sv. Jakob ob Rožu«. 101 3-3

Knjigarna, umetnine, muzikalije

Goričar & Leskovšek: Celje

Zaloga papirja, pisalnih in risalnih potrebščin na debelo in drobno.

FRANC KRAMAR

Na debelo in drobno!

CELJE

Na debelo in drobno!

375 52-42

Zaloga igrač, galanterijskega, norimberškega in modnega blaga ter kranjskih izdelkov.

Velika zaloga najboljših stročnic in cig. papirja.

Sprejme se takoj marljiv ter pošten

kleparski pomočnik

in učenec iz celjske okolice.

F. Tašker, klepar, Celje. 101 3-2

Zamenja se

stanovanje v Ljubljani za enako v Celju, najmanj 3 sobe, oz se vzame stanovanje v Celju takoj v 3-2 najem. Naslov: 101 3-2

Ivan Pošnik, Ljubljana, Stari trg 6.

Za maškerado!

Prodaja se lep in dobro ohranjen kostum „španski bikoborec“. Naslov v upravi lista. 105 3-1

Izdelovanje vseh vrst čevljev od priprostih do najfinejših po dnevnih cenah 45 150-7

Rud. Zontič

Celje (blizu kolodvora) Kocenova ulica šte. 2.

Stavbeno in galanterijsko kleparstvo Ant. Jožica nasl.

Franjo Dolžan

Celje

26 Kralja Petra cesta 8 nasproti „Relega voja“ 5

Prevzema vao v stroko spadajoča dela, Izvrtljiv točna in solidna.

Pristno ljutomersko, bizeljsko ter haloško staro in novo vino

NA ŠKARPI

Razpošilja tudi po železnici nad 56 litrov. Cene zmerne, blago prvovrstno! Za obilen obisk in naročila se priporoča

8 2 **Josip Božič** 103 gostiničar in trgovec z vinom, Breg-Celje.

Jugoslovansko inženirsko podjetje

družba z o. z.

Inženirska pisarna in stavbno podjetje Ljubljana, Sodna ulica šte. 2.

Maribor, Viktringova ulica št. 34.

Brzjavni naslovi:

JIP — Ljubljana, — JIP — Maribor.

Oddelek I. Projekti, proračuni. Nasvetovanje in zastop. Presoja in stavbno nadzorstvo. Oddelek II. Vodne gradbe; izraba vodnih sil; poljedeljska melioracija. Oddelek III. Beton, železobetonske. Železne konstrukcije. Oddelek IV. Železnice, ceste, predori, mostovi. Oddelek V. Industrijska in gospodarska poslopja. Oddelek VI. Komercialno razpečevanje gradiva, orodja in industrijskih tvarin.

Maks Zabukošek

krojaški mojster v Celju Cankarjeva ulica

se priporoča za točno in solidno izvršitev oblek za gospode. 11 4

Gostilna „Branibor“

priporoča cenj. gostom najboljša domača vina ter vsak čas toplo in mrzlo kuhinjo.

Za obilni obisk se priporoča

99 104-7 **A. Robek.**

Stole, žimnice, razno pohištvo in tapetniške izdelke ima v zalozbi:

287 156-34 **Marija Baumgartner**

Gospodarska ulica 25.

Naročila se izvršujejo točno in solidno.

Oskrbnik

starejši, zanesljiv in zastopen z dobrimi sprječevali se išče za večje posestvo blizu Celja.

Nastop takoj. Ponudbe na upravo lista

„Nova Doba“

106 2-2

HOTEL BALKAN

priporoča pravkar došla izborna vina. Dnevno koncert novodošle kapele. Začetek ob 6. uri.

Združene veletrgovine

Anton Kolenc, Elsbacher, Cvenkel in Ravnikar
v Celju

se priporočajo k nakupu na debelo: žita, mlevskih izdelkov, kolonijalnega in raznovrstnega tu- in inozemskega blaga.

Točasno imajo za oddati: fini špirit, milo, oves, svijsko mast in kisovo kislino.

120 3-1

LURION

s katerim si lahko vsak napravi 1/4 finega čistila (kreme) za čevlje.

Dobi se v špecijski trgovini ter dežel. pridelki na debelo in drobno

Franc Kolenc
Celje, Narodni dom.

Kupim tudi vsako množino lanenega semena po najvišji ceni.

213 52-51

**Sedlarska in tape-
tarska delavnica**

Iv. Strelec

245 104-87

**Celje, Samostanska
ulica št. 16.**

Vedno

na novo dobiva veletrgovina **Stermecki v Celju** v velikanskih množinah sukno, kamgarn in hlačevino za moške obleke, volno cefir, modrovino in pisano tkanino za ženske obleke šifon, belo in in pisano platno za perilo in razno manufakturno ožjago, katero prodaja zaradi ogromnega nakupa po najnižjih cenah in ako se ne verjame, poskusite takoj, samo z enim nakupom, da se sami prepričate.

Veletrgovina in razpošiljalna R. Stermecki v Celju

ima tudi velikansko zalogo gotovih moških, ženskih, deških in otroških oblek, bluz, kril, hlač, čevljev, perila, denarnic, nogavic, robcev in natisoč drugih predmetov, katere tudi prodaja po čudovito nizkih cenah in na zahtevo pošlje vsakemu ilustr. cenik.

Vzorcev sedaj še ne pošiljam.
R. Stermecki v Celju.
411-4

Zbirni oglasnik
trudke

BLOCKNER

Zagreb, Jurjevska
ul. 31, Telefon 21-65

Zavod za oglaševanje.

Zavod za oglaševanje

Hočete obdržati svojo lepoto?

Hočete imeti kakor baržun mehko kožo?

Hočete solnčnih peg, mozoljev in ogrcev?

Uporabljajte Fellerjevo pravo Elza obrazno kožo obvarujočo pomad! Občudovani bodete! Zavidani! 1 lonček 6 K, št. III. močnejše vrste 9 K, k temu Fellerjevo najfinejše lilijno mlečno milo 15 K.

Hočete imeti lepo, zdravo lasno?

Fellerjeva prava Elza Tannochine pomada za rast las doseže bujne lase! Zapreči prihaj pre-rano osivenje. Zabranj pleš! 1 lonček 6 K št. III. 9 K. — Mazilo z brke 1 K 80 v in 2 K 50 v.

Hočete Vas kurja očeča?

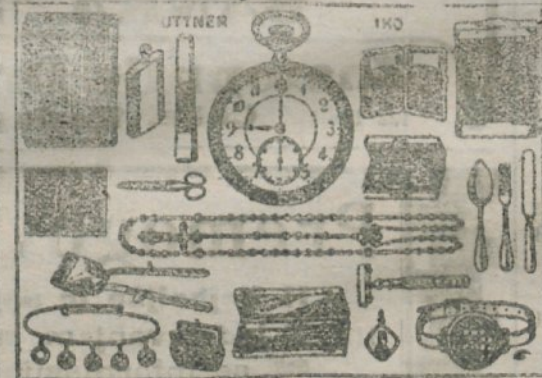
Fellerjev pravi turistovski obliž učinkuje brez bolečin hitro in zanesljivo! Nobenih kurjih oces več! Nobenih žuljev! Nobene trde kož! Mala škatljica 3 K 50 v, velika škatljica 5 K 50 v.

Želite še kaj?

Fellerjeve Elza umivalne pastilje (Kolonjske vode) 1 škatljica 5 K. — Fellerjev usipalen prašek proti potenju 1 škatljica 5 K. — Fellerjev mentolni črtik zoper glavo in zobobol 1 škatljica 1 K 50 v. — Fellerjev Elza Fluid 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici, špijalni 27 K. — Najboljši parum z najfinejšim duhom od 8 K naprej. Najfinejši Hoga-puder Dr. Kluger, bel, ruza in rumen, 1 velika škatljica 12 K. — Močna Francovka v steklenicah po 6 K in 16 K. Omot in poštnina 1.99 15-6 posebej, a najceneje.

Evgen V. Feller Ijekarna, Stubica Donja, Elza trg št. 356. (Hrvatsko)

Hočete dobro in poceni kupiti?

Najzanesljivejša ura je Suttner-jeva ura!

Nikelnasta, jeklena, srebrna ali zlata ura, vsaka Vas bo zadovoljila! Tudi verižice, prstane in uhane, vsakovrstne darove, in potrebščine, kakor: škarje, nože, priprave za britje, šibčnjake, diamante za rezanje stekla, doze za smodke in cigarete, zapestnice i. t. d. Vse dobro in poceni najdete v ceniku od:

H. Suttner, Ljubljana št. 983

1600 25-3

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Poziv k subskripciji novih delnic.

Vsled sklepov občnih zborov delničarjev Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani z dne 5. maja in 21. decembra 1919 v to pooblaščen je sklenil upravni svet na temelju odobrenja Poverjenjstva za notranje zadeve deželne vlade za Slovenijo v Ljubljani od 27. oktobra 1919, št. 9008 v svoji seji dne 21. decembra 1919 provesti zvišanje delniške glavnice

od SHS K 20,000.000— na SHS K 30,000.000—

z izdajo 25.000 novih delnic po SHS K 400— nom.

v skupnem znesku K 10,000.000—

pod sledečimi pogoji:

- Subskripcija novih delnic se vrši **od 15. do 31. januarja 1920**
 - pri Ljubljanski kreditni banki v Ljubljani in njenih podružnicah v Splitu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah;
 - pri Hrvatski trgovinski banki v Zagrebu in njeni podružnici v Osijeku;
 - pri Živnostenski banki v Pragi in njenih podružnicah v Čehoslovaški in
 - pri podružnici Živnostenske banke na Dunaju v Nemški Avstriji.
- Dosedanji delničarji imajo pravico prevzeti na podlagi vsakih 5 starih 2 novi delnici à K 400— nom. po SHS K 700— tel quel, ki so plačljive naenkrat pri subskripciji. Odlomki delnic se pri tem ne vpoštevajo.
- Novim interesentom se ponudi ostanek 5000 delnic à K 400— nom. kakor tudi morebitni ostanek dosedanjim delničarjem pripadajočih delnic, ki jih isti ne subskribirajo, po SHS K 900— tel quel, ki so plačljive naenkrat pri subskripciji.
- Nove delnice so deležne čistega dobička za leto 1920 ter opremljene s kuponom za leto 1920.
- Pri subskripciji se morajo predložiti subskripcijskemu mestu v zgoraj navedenem roku plašč starih delnic v svrhu označbe, da je pravica do opcije izvršena, dočim imajo imetniki delnic zadnjih 2 emisij, katerih izdaja vsled tehničnih zaprek ni bila do sedaj mogoča, pravico do opcije v določenem subskripcijskem roku na podlagi tozadevnih pismenih priglasnic in začasnih potrdil o vplačanih delnicah.
- Od ažijskega kurznege dobička nove emisije se dodeli po odbitku stroškov in doklad te emisije SHS K 1,000.000— pokojninskemu zakladu banke, ostanek pa pripade ažijskemu rezervnemu zakladu banke.
- Nove delnice se izroče subskribentom tekom 1. 1920 proti izročitvi začasnih potrdil ozir. obračunov v subskrib. delnicah.
- Reparticijo delnic, določenih za nove delničarje, si pridržuje upravni svet po končanem subskripcijskem roku.

V Ljubljani, dne 29. decembra 1919.

Upravni svet Ljubljanske kreditne banke.